

Spørgsmål nr. 2:

»Finder ministeren i forlængelse af foregående spørgsmål, at det var mere korrekt, hvis genudlånene blev flyttet fra de forskellige ressortministerier til § 14. By- og Boligministeriet, hvorunder Slots- og Ejendomsstyrelsen hører?«

Svar:

Det vurderes som mest korrekt, at udgifterne til genudlånene fortsat optages under de pågældende ressortministerier.

På Finansloven for 1994 blev der som følge af konjunktursituationen afsat midler til fremrykning af en række anlægsprojekter. De afsatte midler var finansieret ved optagelse af statslån og blev fordelt på ministeriernes anlægsbudgetter. Over de efterfølgende ti år finansieres de årlige udgifter til nedbringelse af lånene inden for ministeriernes anlægsrammer. Genudlånsordningen udløber i 2004.

Det er normalt således, at ministerierne finansierer igangsatte anlægsprojekter af deres anlægsrammer. Dette gælder også for bygninger, der efterfølgende er omfattet af SEA-ordningen. De fremrykkede anlægsprojekter under genudlånsordningen adskiller sig kun fra andre anlægsprojekter ved, at finansieringen er fordelt over en årrække. Det er vanskeligt at se, at finansieringsformen i sig selv skulle begrunde en særskilt behandling af disse anlægsprojekter.

Det bemærkes endvidere, at ministeriernes budgetrammer er blevet hævet svarende til huslejebetalingerne for bygninger overført til SEA-ordningen, hvorfor der ikke er tale om, at ministeriernes budgetter belastes dobbelt, jf. svaret til spørgsmål 1 ovenfor.

Ministeriernes udgifter til renter og afdrag på genudlånene er samlet på selvstændige hovedkonti. Det er teknisk muligt at opsplitte udgifterne på de enkelte projekter og overføre en forholdsmæssig del heraf til statens ejendomsvirksomheder, Slots- og Ejendomsstyrelsen og Byggedirektoratet. Da en sådan omflytning ville blive modsvaret af en nedsættelse af ministeriernes rammer, ville den imidlertid ikke have nogen betydning for dispositionsmulighederne på de berørte ministerområder. Derimod vil en omflytning betyde, at gennemsigtigheden i bogføringen af udgifterne i relation til ministeriernes træk på ressourcer mindskes. Det forekommer derfor ikke hensigtsmæssigt at anvende administrative ressourcer på en sådan omflytning.

Spørgsmål nr. 3:

»Ville der kunne opnås besparelser, hvis alle former for »rigtig« gæld bortset fra statsgæld (f.eks. prioritetsgæld men ikke genudlån) samles under Slots- og Ejendomsstyrelsen eller Finansstyrelsen med henblik på en samlet administration, rentearbitrage, lånekonvertering og eventuel en førtidsindfrielse?«

Svar:

Af Bekendtgørelse om statens regnskabsvæsen mv. (bekendtgørelse nr. 188 af 18. marts 2001), § 51, fremgår:

»Statsinstitutioner må ikke foretage forvaltning af ikke-statslige aktiver eller passiver, medmindre der er hjemmel hertil i lov eller ydet dispensation hertil fra Finansministeriet.«

Omfanget af »rigtig« gæld ud over statsgæld og genudlån udgjorde på den baggrund godt 800 mio. kr. i 2000, jf. Statsregnskabet for finansåret 2000.

Heraf vedrører omkring 570 mio. kr. (eller 70 pct.) overtagen gæld fra låntagere med inkonverterbare lån og gæld vedrørende landbrugets refinansieringsordning, der begge er under bestyrelse af Finansstyrelsen. Herudover havde Statens Serum Institut – som led i foreståelsen af egen drift – eksternt gæld for omkring 165 mio. kr. Kun knap 100 mio. kr. vedrører prioritetsgæld mv.

Set i lyset af den allerede eksisterende koncentration i administrationen af »rigtig« gæld må besparelsen ved en helt fælles administration og porteføljepleje således umiddelbart vurderes at være forholdsvis beskednen.

En række selvejende institutioner, som staten yder tilskud til på Finansloven, har adgang til selvstændig låntagning. En fælles administration af selvejende institutioners portefølje vil øjensynligt